

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT   MAGASIN

BORGHOLMS SLOTTSRUIN I VINTERSKRUD. — FOTOGRAF K. NILSSON, BORGHOLM.

17:DE ÅRG.

DEN 6 FEBRUARI 1916

N:o 19

GUSTAF COLLIJN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

Sedan några år tillbaka har *Gustaf Collijns* namn på ett allt mera uppmärksamadt sätt knutits till den svenska scenkonsten. Såsom chef för Intima teatern i Stockholm har han i Sverige beredt väg för det moderna intima skådespelet och för detsamma skapat en sådan stående scen, som redan i utlandet har sina motsvarigheter framför allt i Reinhardts Kammarspiele i Berlin, i Yeats och Beerbohm Tree's teatrar i London samt i Konstnärliga teatern i Moskva.

Gustaf Collijn är född i Stockholm den 11 november 1880 och son till den synnerligen framstående affärsmannen P. A. Collijn och hans maka, Jenny Agrell. Det är på modernet han främst har att söka sitt konstnärliga påbrå. Morfadern, Johan Jakob Agrell, var en på sin tid känd musikhistorisk personlighet, som i egenskap af högt begåvad amatör spelat samman med hoikapellisten Conrad Nordqvist samt konserterat med Jenny Lind. Äfven en dotter till denne, Anna Agrell, en favoritlev till lady Hallé, började en glänsande bana som violinist, som dock tidigt bröts af en dödande bröstsjukdom. Intresset för scenen och dess mästare tycks mycket tidigt ha vaknat hos Gustaf Collijn. Redan 1902, vid endast 21 års ålder, debuterar han med ett märkligt arbete öfver den store österrikiske dramaturgen Franz Grillparzer, som väcker Levertins uppmärksamhet och sympati. Man spårar i detta verk en mer än vanligt glödande kärlek till dramats mästare och dramatiken. Denna kärlek för snart Gustaf Collijn utomlands, där han en följd af år på Paris och Berlins största teatrar bedriver de intensivaste studier. Vid denna tid ligger teaterns renässans som en befruktande idéfläkt öfver världen. Från äldre former, som flutit ut i rena schabloner söker man sig till nya — närmare sanningen, närmare lifvet. Reinhardt, den djärfve nyskaparen, blir en uppenbarelse, en vägledare. Dennes mäterliga förmåga att iscensätta såväl den stora dramatiken som den intimare entusiasmerar den unge svenske blifvande teaterchefen och dramatikern. Det är vid denna tid han ända till 35 kvällar å rad plus matinéer sitter som en uppmärksam åskådare på Reinhardts sedermera världsberömda teatrar. Under dessa studieår vistas han än i Paris, än i Berlin, studerar och skriver själf. I Paris knyter han en på andlig frändskap grundad vänskapsförbindelse med Maurice Maeterlinck. År 1909 har Gustaf Collijn sin första premiär på utländsk scen i det Théâtre des Arts då uppför hans drama "Tystnadens torn" med så framstående förmågor som de Mux och Vera Sergine i hufvudrollerna. Två år senare går samma pjäs på Neues Schauspielhaus med Tilla Durieux som Semiramis.

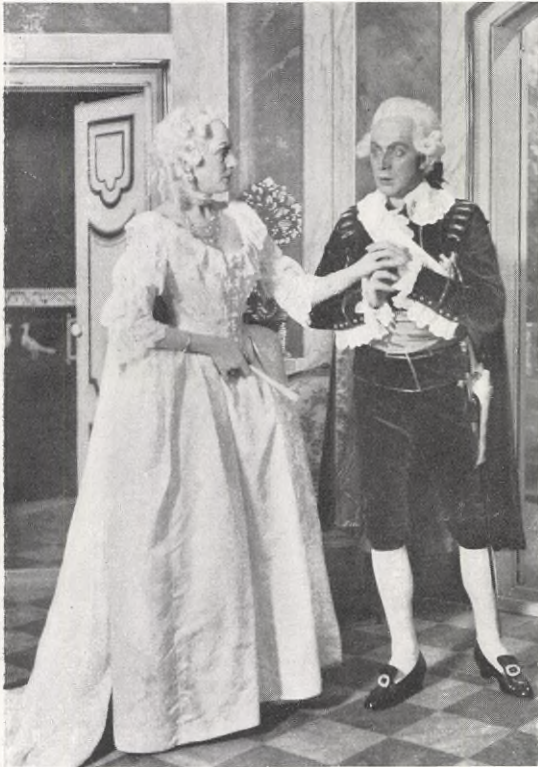
Efter studieåren utomlands återvänder Gustaf Collijn till Sverige och grundar år 1910 i Stockholm teatertidningen Thalia. Medan han själf i densamma bedriver en uppmärksam verksamhet som teaterkritiker, kan han äfven med sina goda internationella förbindelser erbjuda den nyheten att oafbrutet i sin veckotidning införa originalartiklar från utlandets största teaterkännare sådana som Pierre Mortier i Gil Blas, Siegfried Jacobsohn i Schaubühne samt Sven Lange, den kände danske författaren och kritikern.

Den mera negativa verksamheten som kritiker ger dock ingen hel tillfredsställelse och först 1911, då Gustaf Collijn tillträder sin befattning som Intima teaterns chef få hans gedigna kunskaper och högt siktande teaterintresse sitt rätta fält. Här skapas en ny modern svensk scen för det intima dramat — en kammarspels scen af den art Strindberg drömde om. För en sådan scen var Gustaf Collijn rätte mannen. Hans konstnärliga blick, hans betydande förmåga att träffa repertoar, hans eminenta talang som regissör och icke minst hans aldrig tröttnande omsorg att för iscensättningen endast låta det bästa duga ha småningsom höjt hans teater till den rangplats den numera intar i den svenska teaterpublikens medvetande. Medan öfriga teatrar spela med gamla, redan erkända namn har direktör Collijn samlat den yngre falangen af förmågor och genom lämplig rollfördelning utvecklat deras individuella begåfning och gjort något däraf. Under hans konstnärligt förestående ledning har äfven uppstått en så god karaktärs-skådespelare som *Lars Hanson*, hvilken under de år han varit först vid Intima teatern kreerat åtskilliga af repertoarens hufvudroller och nu senast nyskapat en originell och fängslande gestalt af Strindbergs "Gustaf III". Bland öfriga af teaterns förmågor må nämnas fru Edith Erastoff, den begåfvade finska skådespelerskan, samt hrr Einar Fröberg, Albert Ståhl, Albin Lavén och Rune Carlstén.

Verksamheten som teaterledare har emellertid ej tagit intresset från det dramatiska författarskapet. År 1912 utkom sålunda samtidigt på svenska och tyska Gustaf Collijns hittills mest betydande arbete, 3-aktsdramat "Stoft", som erhöil samfällt erkännande af såväl den svenska som utländska prässen, samt år 1913 dramat "Janus". I dagarna har man dessutom att å Intima teatern motse uppförandet af hr Collijns senaste verk, karaktärs-komedien "Takrännan".

Utän att vidare ingå på den goda litterära tradition Intima teatern har bakom sig och som ju omfattar de bästa dramatiska namn samtiden har att bjuda, däribland i Sverige främst Strindbergs, kan det vara af intresse att vidröra en af dess framtidsidéer att gifva en hel klassisk komedicykel, som ända från Dahlins "Den svenske språttöken", kommer att upptaga bl. a. Shakespeares "As you like it?", Molières "Den inbillningssjuka", Aristofanes "Lysastrata" samt den af Hjalmar Söderberg öfversatta och aldrig förr i Sverige gifna Holbergspjäsen "Spökeri" eller "Falskt alarm". För en sådan repertoar måste man ha en litterär tradition bakom sig och en fostrad publik med sig, och Intima teatern har att räkna med båda delarna.

Den insats hr Collijn gjort inom svenskt teaterlif har icke framkämpats utan svårigheter och betydande ekonomiska uppoffringar — en om sitt mål mindre medveten ledare hade måhända låtit idén stanna vid enbart försök. Men hr Collijn äger i hög grad de egenskaper som föra en konstnärlig gärning af denna art till en slutlig seger — en diktares blick för det diktades poesi, en regissörs kunskaper för dess sceniska gestaltning.

H. 6 Dis STOCKHOLMSFOTOGRAF.
 K. 104: Bengt Skjerveparv.
 DROTNING SOFIA MAGDALENA (Fru Fröberg)
 och GUSTAF III (Lars Hanson).

H. 8 Dis STOCKHOLMSFOTOGRAF.
 K. 104: Bengt Skjerveparv.
 FRU SCHRÖDERHEIM (Doris Nelson)
 och ELIS SCHRÖDERHEIM (Oscar Bäckström).

EFTER ÅR...

FÖR HVAR 8 DAG AF **IVAN BJARNE.**

Skymningen dref sakta in öfver staden. Grå var den, grå som den korta vinterdagens tunga, långsamt drivande strömoln varit, och den kom glidande in från hafvet som en dimvägg, famnande de gamla gatorna och torgen, kyrkans medeltidstorn, de låga husen med

dess trötta människor.

Lyktorna tändes en och en. Några af dem hängde på järnstänger tvärs öfver gatan och gnisslade melankoliskt för stöten af lykttändarens långa käpp.

Artisten Erik Berger gick ned mot hamnen.

Han gick raskt som den hvilken har ett bestämdt mål, och blicken höll han riktad rakt framåt utan att någon gång se åt sidan. Vid det dystra och oformligt stora tullpackhuset med dess rader af blindt stirrande fönster vek han af och gick ut på den smala hamnpiren som i en vid båge sträckte sig några hundra meter ut till hafs.

Längst ut på piren blinkade fyrens röda öga.

Mörkret gled in från sjön. Det tycktes stiga direkt upp ur de lugna, vaggande dyningarna och det trängde snabbt undan den grå skymningen; det suddade ut konturerna af de aftacklade fartygsmasterna och de svarta pråmskrofvén, det tog hela hamnen i besittning och hafvets gungande vatten: rymden och staden slukade det i sitt mörka gap.

Då Erik Berger kommit ut till fyren, ställde han sig med ryggen mot det lilla fyrkantiga trähuset och väntade.

Vind gick det ingen in från hafvet denna kväll, men dyningen vaggade rasslande isstycken mot stenarna. Den lilla fyrlampan, kring hvilken det röda och hvita glaset vreds rundt genom värmen i noga afvägd sekundtakt, surrade och hväste. Dess lugna och enformiga ljud och isstyckenas knastrande då de slogo mot stenarna var det enda som aibröt vinterkvällens tystnad.

Erik Berger väntade.

Han väntade den kvinna som fyllt hans lif med sitt lugn, sitt ljusa hopp och sina vackra tankar. Liten och späd var hon, Iris Farbe, men med en vilja som var stark och fast — som en kvinnas kan vara det. Hon hade fört hans pensel med sin länetan till skönhet och lifsrenhet och hon hade färgat hans motiv med sin glödande entusiasm. Och hon var det också som fört honom in i dessa konstens hemlighetsfulla gemak dit så få af oss lyckas tränga in — och gjort honom till den han var nu, en af dem med hvilka det räknades då konstens bästa nämndes.

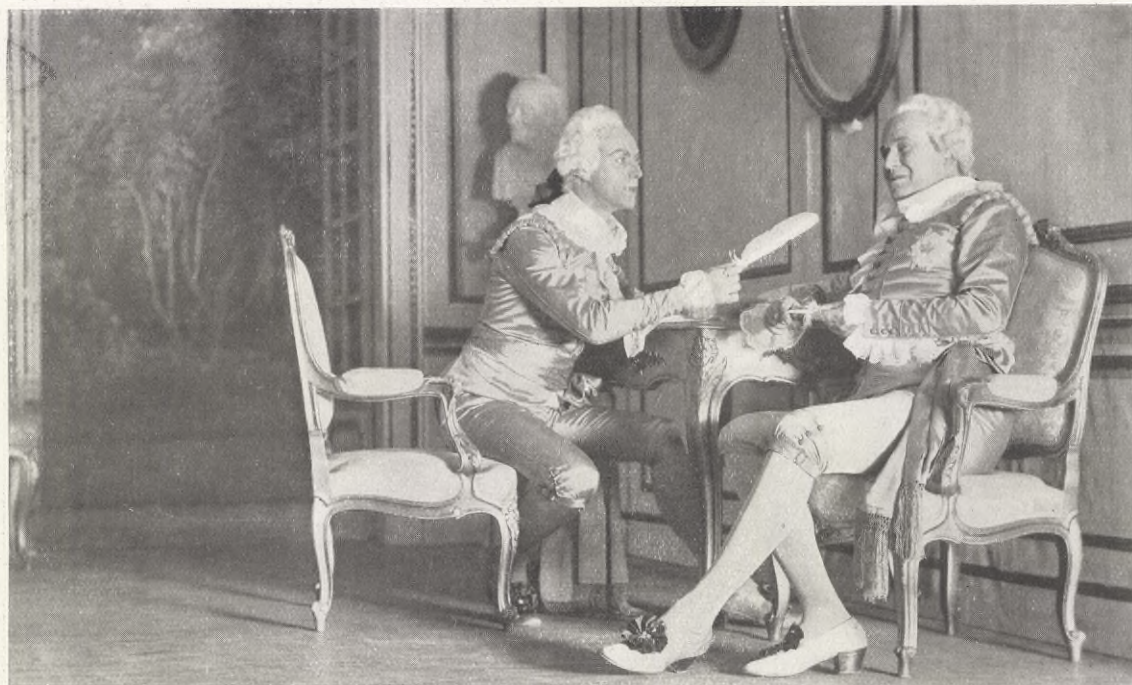
Nu väntade han att hon skulle komma...

Han ville tacka henne, hålla hennes hand och säga henne att aldrig, aldrig skulle han glömma det hon gjort för honom. Och han skulle också berätta för henne — det var ju sista dagen han var kvar i den lilla staden! — om det som den sista tiden fyllt hans hjärta med en så ny och stor glädje, om hur han träffat Lily Halle och lärt sig älska henne.

Plötsligt, utan att han rätt visste hur, kände han,

Forts. å sid. 294.

MÄRKLIG URPREMIÄR PÅ INTIMA TEATERN.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. AUGUST STRINDBERGS GUSTAF III PÅ INTIMA TEATERN: GUSTAF III (Lars Hansén) OCH ARMFELT (Einar Fröberg). E. Ullmar. A. em. A.-B. Bengt Silfverparre. Skåm-Göge

Intima teaterns urpremiär på Strindbergs *Gustaf III*, som i dagarna gått af stapeln i Stockholm, blef en glänsande publiksuccés, som isynnerhet efter sista akten tog sig uttryck i en stormande hyllning. Med detta skådespel, som af författaren själf skattades högt, har det sista, hittills ospelade dramatiska verk af Strindberg gått öfver scenen. Dramat spelar kring jämsningstiden efter konungens hemkomst från Finland. Akt efter akt sluter den intensiva stämningen af missnöje och konspiration allt mer kväfvande kring den ensamma och ödesmärkta konungestalten, som af Strindbergs mästarehand tecknats med omiskännelig sympati. Hr. Lars Hanséns framställning af Gustaf III var en snillrik prestation, en afgjord seger för den unge begåfvade skådespelaren. Hr. Fröbergs regi var som alltid berömvärd. Den märklige premiären bevisades af ett stort antal tyska tidningsrepresentanter, som uttryckte sin samfälliga beundran för den utomordentliga föreställningen.

Dramatiska teatern i Stockholm har vunnit en ny konstnärlig seger, kanske den största under den Hedbergska regimen, med den medeltida moraliteten.

H. S. D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF. GUSTAF III OCH ANCKARSTRÖM (John Ekman). E. Ullmar. A. em. A.-B. Bengt Silfverparre.

"Det gamla spelet om *Enhvar*", som hade sin premiär på teatern förliden torsdag. I sin af den tyske diktaren Hugo von Hofmansthal bearbetade form har stycket som man vet ganska nyligen gifvits såväl i Berlin som i Köpenhamn. På det förra stället var det Reinhardt som med en stor apparat och en af starka effekter öfverfylld iscensättning presenterade det på Cirkus Schumann. I Köpenhamn har stycket gifvits af Det Kongelige, på båda platserna med lika stor framgång. Att framgången i Stockholm skulle bli så stor som premiärstämningen utvisade hade man väl knappast väntat. Det var teaterchefen Hedbergs mycket verkningfulla iscensättning betydligt enklare i form och medel än Reinhardtssamt med flera originella anordningar, och det på alla händer förträffliga spelet jämte Emil Hillbergs välljudande knittelvers som gemensamt framkallade succén. Anders de Wahl spelade *Enhvar*, människan, rik på jordiska skatter som midt i gästbuden bland sina vänner får ett bud från döden, som meddelar honom, att upprottets timma är slagen. Försviflad klamrar han sig fast vid allt som omgifvit honom på jorden och bringat honom den jordiska lyc-

»DET GAMLA SPELET OM ENHVAR» PÅ K. DRAMATISKA TEATERN

Polo. Jager, Sölm.

1870: Bengt Stålvareparva

»TRON» (fru Harriet Bosse.)

T. h.: »ENHVAR» I EN KÄRLEKSSCEN. (Anders de Wahl och Signe Kolthoff.)

kan. Inför den uppdykande dödens åsyn rymmer emellertid förskräckt hela hans omgivning, hans vackra frilla, hans närmaste och med ens är gästtabudet öfvergifvet. Han söker förtviflad tröst och sällskap hos sin bästa vän, sedan döden gif-

vit honom en stunds anstånd, men äfven denne lämnar honom, när han hör hvilket färdens oundvikliga mål är. Så gör han ett sista förtvifladt försök att själf fly och han låter drängarne bära ut sin stora pänningkista, med hvars skatter han förr kunnat göra underverk. Men ur den stiger plötsligt Mammon upp, i hånande ord påminnande honom om, att en människas skatter äro endast lån hon får under sin jordevistelse. Marterad till det
(Forts å sid. 298.)

»GODA GÄRNINGAR» (fröken Maria Schildknecht.)

Till följd af de senaste veckornas stora nederbörd och hårda ostliga vind har Helgaån stigit öfver sina bräddar och översvämmat de lågt liggande delarne af

Foto Liljer Ah, Kristianstad

JERNVÄGSVALLEN VID INFARTEN TILL KRISTIANSTAD.

Eckhö: Bengt Sjöfversvarra.

ETT HUS I STADSDELEN HVILAN HELT KRINGFLUTET.

Kristianstad, äfvensom de stora sankmarker som omgifva staden. I Tivoliparken har vattnet stått meterhögt och Fiskartorget, Strandpromenaden samt en del gator hafva varit ofarbara. Svårast utsatt synes förstaden Hvilan varit i det att vattnet har gått in i boningshusen hvilka på grund häraf måst delvis utrymmas.

Forts. fr. sid. 291.

att han icke skulle kunna säga Iris detta — om att han älskade...

Steg hördes på piren och i det svaga skenet från tyrlampan kände han igen Iris Farbe.

Hon log mot honom och sträckte fram sin hand. — Tänk att det är sista dagen, Erik, innan du reser ut igen!

Han blossade på sin pipa och betraktade eftertänksamt det smala, bleka ansiktet. Hur många år hade han känt henne? Ah, det var länge, fem — sex — i åtta år.

— Ja, nu ska jag ut igen.

Minnas du förr, Erik, då du talade om — ut? Då var det alltid en så oändlig entusiasm. Har du förlorat den nu?

I själfva hennes ton låg något trött, något "på sidan", som han aldrig hört där förut. Och han inbillade sig att hennes ansikte under den lilla svarta skinnmössan var blekare än vanligt. Hade möjligen hon förlorat entusiasmen?

— Nej, den finns nog kvar, svarade han. Men hur är det med dig, du ser så trött ut?

Så sorgset hennes leende var. —

— Kanske är jag det också. Jag, — jag stannar ju hemma här — då alla andra resa — "ut".

Erik vände sig bort och såg ut i mörkret. En röd och en grön lanternas skymtade där långt borta — en ångare på ingående. Den gaf till några ilska tjut. Ljudet af anghvisslans signaler låg dallrande kvar i luften.

Ja, så var det. Hon, Iris, med sin stora längtan till skönhetsvärlden, med sin fullödiga natur, för hvilken allt smått, allt det grå och enahanda

var ett ständigt lidande, som stannade, hon blef kvar i den lilla staden. Mellan dess gamla hus, i skuggan af dess uråldriga kyrkspira dog hennes längtan så småningom...

Med ett plötsligt tankesprång såg han framför sig Lily Halles vackra och öppna ansikte, de djäriva ögonen, hela hennes eleganta och bländande apparation. Var hon verkligen den kvinna han älskade.

Iris rörde vid hans arm.

— Säg, Erik, jag har väl inte gjort dig nedstämd?

Vattnet nedanför dem rasslade som papper. Det var isen som hö l på att bildas.

— Ledsen! Jag på dig! Nej, Iris något sådant är inte möjligt. Det borde varit tvärtom. Här har jag tagit emot af dig under alla dessa år, bara tagit emot utan att någonsin tänka på att ge dig igen en bråkdelen af allt det du gjort för mig.

Iris försökte afbryta honom.

— Men Erik...

— Du måste låta mig tala ut. Det har varit skamligt gjort af mig. Din själ, dina tankar, dina intentioner ligga i hvarje målning jag gjort och jag — jag har inte ens tänkt på att tacka dig.

Det kom något frånvarande i Iris' blick.

— Jag har aldrig begärt tacksamhet.

— Nej, det är sant. Du är för god till att ens ha tänkt på det.

De teo bågge och gingo upp i sina minnen. Havets tusen stämmor talade omkring dem.

Erik log för sig själf, ett sällsamt inåtvändt leende. — Ut skulle han nu, ut att gripa lyckans

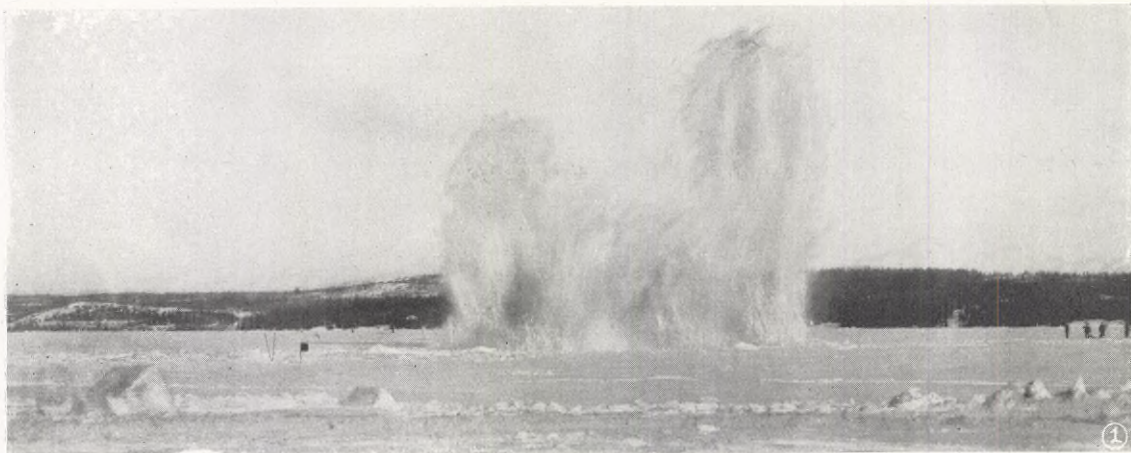

Foto. Ösman, Hernösand

Klubb: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre, Skinn-Gog.

1. ÅNGAREN "ORIONS" MÄRKLIGA UTSPRÄNGNING UR ISEN I HERNÖSANDS HAMN. Ett dynamitskott i den metertjocka isen.

I Hernösands hamn har sedan några dagar pågått ett i hög grad intressant utsprängningsarbete med dynamit af den infrusna ångaren "Orion". Den ränna som skall sprängas i isen har en längd af icke mindre än 7.000 meter. Arbetet beräknas draga en samlad kostnad af 25.000 kr. däraf endast för dynamit 9.000 kr.

Engelholm, som den 25 jan. firade sitt 400-års jubileum, högtidlighöll bemarkelsedagen med allmän flaggning, klockringning i stadens kyrka, bespisning af samhällets mindre bemedlade, illumination, fackeltåg m. m. Eleverna i stadens skolor tågade på f. m. till Stortorget, där redan förut stora folkmassor samlats. Efter regementsmusik och unison sång bestogs den resta estraden af rektor Asker, som i ett kort anförande uppdrog hufvudkonturerna af stadens historia. Senare på dagen ägde en minnesgudstjänst rum i kyrkan. Bland de därvid närvarande märktes landshöfdingen frih. Louis de Geer och biskop Billing.

Anatörfoto. G. Ellerstrand, Engelholm.

Klubb: Bengt Sjöforsparre.

2. ENGELHOLMS STADS 400-ÅRSJUBILEUM.

gudinna vid hennes fladdrande kappa, ut i striden och kampen. Men det var plötsligt som om det icke var honom möjligt att denna gång finna någon lycka vid tanken på detta. Röster talade inom honom: underliga ord, stilla ord, som han icke hört på många år.

Bilden af den kvinna han varit på väg att ge sitt lif åt suddades ut af det närvarande och det förgångnas minnen som nu stego fram för honom med underbar tydlighet.

Iris...

Liten var hon, och späd. Men hade det icke legat en värld af värme och tillgifvenhet i hvarje hennes blick, hvarje hennes ord.

Hur långt borta söka vi icke oftast det som skall binda oss för lifvet, hur lätt skymmes icke vår blick då det gäller att skilja guldet från slaggen! Så länge han behöfde se för att se klart!

Han tog hennes hand.

— Iris...

Hon darrade och såg bort.

Det var så svårt för henne. — Nu skulle han resa igen. Och hon gå ensam de kända, smala gatorna, drömma ensam vid sitt fönster utanför hvilket parkens träd stodo som svarta spökskelett mot den hvita slottsmuren. Han, hvars lif hon

leift, hvars tankar hon tänkt och ofta nog format efter sina egna, reste äfven denna gång utan att hon i hans blick upptäckt mer än den vänskap hon nu var på väg att hata, blott för att den var endast — vänskap.

Isen prasslade. Fyrlampan susade.

— Iris...

Det var något i hans ton som kom henne att rycka till. Var han upprörd öfver att de skulle skiljas? Det hade visst aldrig händt förut.

— Iris .. hviskade han återigen. Jag reser inte. Jag stannar här.

Och då såg hon upp mot honom.

— Du... du reser inte?

— Nej, jag stannar här, för alltid.

Då var det som om en hinna dragits bort från hennes ögon. De lyste med en ny, skarpare glans och de sökte nästan med ängest hans blick.

— Är det, är det sannt?

Men hon behöfde icke höra hans svar. Hon hade plötsligt förstätt att det var sannt och att alla de gångna åren blott varit en väntan till detta djupa som nu slog emot henne och tog henne fången med två starka armar och en röst som med hvarje ord den talade, gjorde henne alltmera viss om att det var sannt, sannt ..

1. KEJSAR WILHELM OCH TSAR FERDINAND JÄMTE KRONPRINS BORIS PASSERA FRONTEN AF ETT BULGARISKT INFANTERIEREGEMENTE
2. KEJSAREN OCH EN BULGARISK GENERAL
3. TSAREN OCH GENERALFÄLTMARSKALKEN VON MACKENSEN.

Käjsar Wilhelm och tsar Ferdinand möttes den 18 jan. i Nisch, som med anledning af den märkliga händelsen fästligt smyckats. Sedan de båda suveränerna hjärtligt hälsat hvarandra vid järnvägsstationen, hvarest bulgariska trupper bildade hedersvakt, be-

gäfvö de sig till citadellet, där de tillsammans höllo parad med de bulgariska, macedoniska o. tyska trupperna. Käjsar Wilhelm öfverlämnade vid högtidligheten fältmarskalksstafven till tsar Ferdinand, hvilken å sin sida utnämnde käjsar Wilhelm till chef för 12:e bulgariska infanteriregementet.

4. ETT BULGARISKT KAVALLERIREGEMENTE DEFILERAR FÖRBI MAJESTÄTERNA. Den civile personen t. v. är bulgariske ministerpresidenten Radoslawow. — E ter originalfotografier.

GOÍRCANA.

EN BESTIGNING AF DET TROPISKA SNÖFJÄLLET SIERRA TAIRONA, 5,200 METER.

*Of: s. G. Bolinder.
DEN SNÖFJELLSOMGIFNA FJELLSJÖN TIRINA, enligt indianernas tro hemvist för farliga väsen och makter.

Älske: Lem. A.-H. Bengt Sjöfversgarra, Sinar-Göe
ARBOSEMEYNAS FLODDAL. Som synes rinner floden upp från själfva den högsta snötoppen

Goircana kalla indianerna Sierra Taironas* fjällhedrar och snötappar, köldens och sumans hemvist. Goircana är fjällindianernas vinter. Det är också fjällindianernas höst. Från sina ljumma paradisiska dalars juni vandra de upp till de oktoberdystra fjällhedarna, där en bitande vind piskar dem, ja, de nå under sina jakter den eviga snön och midvinterns köld! Är det inte egendomligt, att dessa indianer på två dagar kunna nå snön från sina byar, under det två dagars vandring nedåt för dem till glödhetta savanner och tropiska urskogar. De vandra rätt mycket både ner i hettan och uppåt kölden. De föredraga kölden.

Jag hade haft nog af årslång tropikvärme — jag längtade också upp till snön. Så beslöt jag att afsluta min expedition med en bestigning af detta så godt som okända berg. Alltså gaf jag mig

* Sierra Tairona kallas oftast Sierra Nevada de Santa Marta, men det förra namnet synes mig af flere skäl lämpligare.

GUSTAF BOLINDER, den i dagarne jämte maku och barn från en underbar vetenskaplig färd i Colombia återkomne forskningsresanden. Vår uppsats hitlände samtidigt med de tre resenärerna, och skrifer hr. B. från Panamá i nov. 1915: "Är nu på hemväg från min expedition i

i väg. Dels ridande, dels gående togo vi oss upp för bergsstigarne, min indianske tjänare och jag. Storslagen är utsikten, så snart vi lämnat den tropiska tallskogen. I mjuka linjer växa de underligt formade kullarne upp bakom hvarandra, skiftande i blått och violett, i ett oändligt perspektiv; mellan dem floddalarna, fyllda af urskogens saftiga grönska, längst bort i fonden skyhöga, kala, grå-röda berg. Blott en enda liten spets af snöbergen ser man ovanför dessa, en liten smal topp, glittrande blåaktigt som en pilspets i solen. — —

Efter två dagar nå vi indianernas dalar. Här är leende, lummigt och täckt. Fastän floran är så olikartad finnes här något som påminner om den svenska löfängen. Man tycker att ingenting kan passa bättre in i detta landskap än de värdiga indianerna i sina långa hvita mantlar, de smärunda halmhyddorna och hjordarna af snöhvita får eller halfvilda bruna hästar.

Men jag måste vidare. En ny karavan utrustas.

Eda. Bolinder, två år.

Klode: Bengt Sjöfversgarra.

Sydamerika (norra Colombia) och vill endast sända eder en sista kort artikel med fotografier skildrande en bestigning af det tropiska snöfjället Sierra Tairona, hvarifrån fotografier aldrig förr publicerats liksom ingen mig veterligt lyckats nå samma höjd som undertecknad".

SIERRA TAIRONAS SNÖTOPPSKEDJA OFVANFÖR EN RULLSTENSÅS.
En aldrig förr fotograferad och publicerad bild. — Foto. G. Bolinder.

Min indiantjänare och hans pojke, en bergshäst och en lastoxe samt två ilska hundar delta i färden. Det bär uppåt, uppåt, uppåt. Vi ha redan passerat de sista indianhyddorna, när vi resa tältet för natten. Först följande dag nå vi "paramos", fjällhedarna, och de dalar, där de stora floderna rinna upp: Ariguani, Cesár, Fundacion. Landskapet är storslaget och underligt dystert. De små källfloderna med sina ännu mindre bifloder, sedda så här uppifrån, likna flodsystemen på en geografisk karta. Snart blir växtligheten sparsam. Träden ta slut. Endast den mystiska, trädartade frailejónväxten sticker upp här och var som en bukett torra astrar. Man ser den också kröna åsryggarna i långa, krokiga rader. De lägre sluttningarna, skyddade för den rasande vinden, prunka i en hart när otrolig färgprakt af röda, blå och

fläckiga fjällen spegla sig. Och längre än hit gå ej indianerna. Redan här finns snö, men den är ej evig, som högre upp. — Jag vill ej trötta läsaren med en beskrifning af min klättring upp mot topparna, först öfver rullstenssluttningar, sedan i djup, kram snö. Jag slogs med femton "güitres", Sierran's örnar, och jag var nära att villa bort mig i ett tätt moln. Men när jag kom tillbaka — alldeles lefvande! — då hade jag tillfredsställelsen att ha nått Mont Blancs höjd och möjligen litet till. Tyvärr gick det dåligt att fotografera däruppe, där var alltför disigt och molnigt. Endast i januari är luften fullt klar.

När jag nådde lägerplatsen, höllo indianerna just på att ge sig iväg. De berättade mycket uppriktigt, att de inte väntat att få se mig igen!

September 1915.

Gustaf Bolinder.

Kichá, Bengt Sturversparre.

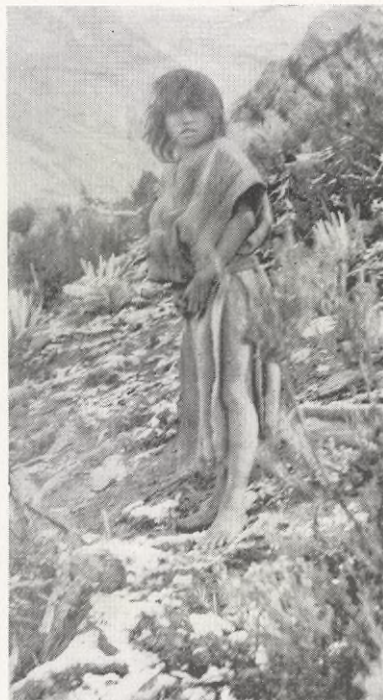
DET UNDERBARA FRAILEJON-TRÄDET.

(Forts. fr. sid. 293.)

yttersta af sin ångest och sin ensamhet finner Enhvar äntligen en, som inte öfvergifvit honom, det är hans Goda gärningar. Men hon är så svag, att hon ej kan stå på sina ben, så föga har hennes herre försett henne under sina goda dagar. Hon kan i alla händelser ge Enhvar hänvisning att vända sig till Tron, som slutligen hjälper honom. Inom kyrkans murar får han absolution och ur denna träder han renad och med vunen ro i sin själ för att i Goda gärningars sällskap stiga ned i sin graf.

Hr de Wahls temperament och naturel ligger synnerligen lämpligt för denna roll och prestationen blef äfven i hög grad verkningfull. Den omgifvande ensemblen af smärre roller var äfven mycket lyckligt besatt och bidrog till det mäktiga intrycket. Fru Bosse spelade Tron, fröken Schildknecht Goda gärningar, Emil Hillberg Herren Gud, Gustaf Mohlander Döden, Ivar Nilsson Djävulen, Signe Kolthoff Enhvars frilla, Tekla Ahlander Enhvars mor, Harry Hansen Enhvars bästa vän, Nils Personne Mammon och så vidare.

Publiken var djupt gripen efter föreställningens slut och inte en hand höjde sig till applåd. Tyst och stilla lämnade den salongen.

DE HÄRDIGA INDIANGOSSARNA ströfva och sofva i snöbergen iklädda endast sin lilla korta mantel.

Kitchi: Krou. A.-B. Bengt Silfverparre, Sthlm.-Upp.

DROTNING WILHELMINA (t. v.) OCH PRINSEN-GEMÅLEN (X) BESÖKA DEN SERSKILDT SVÅRT SKADADE ÖN MARKEN.

Från öfversvämningstrakterna i Holland hafva under de senaste dagarna ingått uppskakande redogörelser för den fruktansvärda förödelse, som stormfloden anställt. Människolif hafva gått tillspillo och ofantliga materiella värden förstörts. Till de bilder vi i föregående nr: lämnade från de af springfloden hemsökta platserna återgifva vi här en bild af Hollands unga drottning och hennes gemål prins Heinrich hvilka ställt sig i spetsen för hjälparbetet till förmån för de af den förödande naturkatastrofen berörda landsdelarne och deras befolkning.

K/ter fotografi.

VÄRLDSKRIGET.

Krigshändelserna under veckan 23—30 jan. ha varit relativt få och föga uppseendeväckande.

Från *Balkan* ingå skildringar om den deorganiserade *serbiska arméns* sorgliga belägenhet i Albanien och om italienarnes allt mera hotade ställning i Valona. *Montenegros afväpning* fortgå enligt tyska och österrikiska uppgifter lugnt, sedan kung Nikita skuddat det egna landets stoft af sina fötter och i sällskap med sin familj begifvit sig till Västeuropa för att närmast njuta fransk gästvänlighet. Den landsilyktige kungen, som fått sitt handlingssätt gentemot centralmakterna i samband med fredsförhandlingar olika bedömdt, har tills vidare tagit sin uppehållsort i Lyon.

Den 25 undertecknades öfverenskommelsen om den montenegrinska härens afväpning af fullmäktige från det ockuperade landets regering.

Förvirrande och motsägande underliga rykten voro under veckan i omlopp rörande händelserna i *Grekland*. Upprepade bulgariska meddelanden gå ut på, att tillståndet skulle vara synnerligen allvarsamt och landet stå vid inbördeskrigets rand. Kungens motståndare Venizelos skulle för någon icke angifven förbrytelse komma att ställas inför domstol, hette det i ett af dessa sensationella telegram. Det enda säkra man vet, är att kung Konstantin denna vecka förlorat ett värdefullt stöd och en af sina säkraste anhängare i kultusministern *Theotokis*, i. d. ministerpresident, hvilken afidit midt under krisen.

Öförränderlig tystnad råder numera kring *Saloniki*.

Några märkliga data från det *ryska fälttåget* äro icke att anteckna. På södra afsnittet utveckla ryssarna alltjämt en anmärkningsvärd offensivkraft, på samma gång det förljudes, att centralmakterna dirigera stora förstärkningar till denna skådeplats.

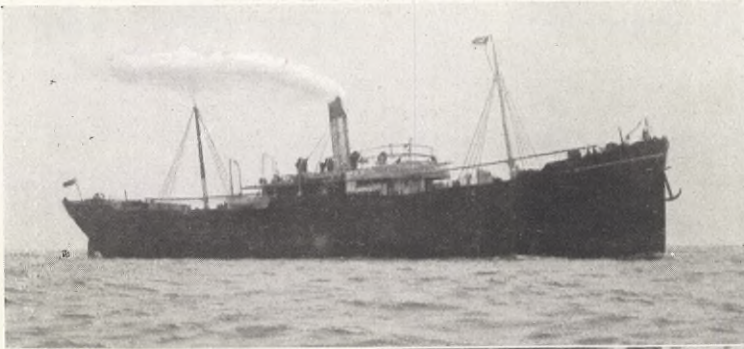
I *väster* ha tyska trupper varit i elden och med en påfallande envishet sökt vinna framgångar, dels i Flandern, dels i det blodränkta Arrasdistriktet, dels äfven ehuru i mindre grad i Champagne och i Vogeserna. Några smärre terrängvinster ha varit resultatet, hvilka dock i allmänhet icke kunnat hållas mot fransmännens motanfäll.

Alpkriget har som vanligt för ingendera parten fört till några framgångar att räkna med. Italiendarne synas ha förlorat ett par positioner.

Den *engelska värnpliktslagen* är nu definitivt antagen, sedan den passerat äfven öfverhuset.

Onsdagen den 26 höll sir *Edward Grey* ett anförande i underhuset med anledning af en framställd motion om skärpning i blokaden. Yrkanterna om åtgärder i denna riktning, hvilka baserat sig på en synnerligen ovederhäftig statistik, tillbakavisades med slående argumenter af utrikesministern, som för öfrigt särskildt berörde ångaren "Stockholms" kvarhållande och gaf en förklaring om denna sak.

Enligt en officiell engelsk uppgift af den 28 jan. belöpa sig Englands förluster i dödade, sårade och saknade intill den 9 januari till nära 550,000 man.

ENGELSKE ÅNGAREN LAMBERT bevakad och jagad af tyska torpedbåtar under resa utefter svenska kusten men skyddad inom svensk sjögräns af torpedbåten Castor.

Foto. Dahlgren, Åhus.

Engelske ångaren "Lambert", som troget vaktad af tyska torpedbåtar, sökt längs den svenska kusten taga sig ut ur Östersjön för att återvända till England, var, då den för några dagar sedan skulle lämna sin förankringsplats innanför Trelleborgs fyrskäpp, utsatt för ett nog så farligt äventyr. Medan ångaren ännu låg kvar på nämnda plats, kom en tysk torpedbåt och gjorde en lof rundt fartyget i men aflägsnade sig skyndsamt när svenske torpedbåten "Castor", hvar chef prins Wilhelm som bekant är, närmade sig skället. Efter det förhållningsorder erhållits från "Castor" lättade Lambert ankar. Då Falsterbo skulle passeras och den engelske ångaren befann sig på endast kort afstand från internationellt vatten, kom

en tysk torpedbåt och utsände svafvelångor öfver fartyget i tydlig afsikt att söka bringa det ur kursen och utanför svenska territorialgränsen. Att kuppen misslyckades får tillskrivas den lyckliga omständigheten att "Castor" återigen uppträdde på skådeplatsen hvarvid den tyska torpedbåten fann för godt att ånga bort.

Efter fotografi

Klick: Bengt Sjöström

LÖJTNANT STIG ANKARCRONA, reservlöjtnant i tyska marinen, f. n. chef på ett turkiskt krigsfartyg, har af sultanen dekorerats för visad tapperhet. Innehar förut järnkorset.

Löjtnanten i tyska marinen reserv Stig Ankarcrona, yngre bröder till godsägaren T. Ankarcrona å Boserup, har af turkiske sultanen tilldelats Liakatmedaljen med svärd för visad tapperhet. Den belönade och om ett tappert krigsmannasinne vittnande bragden bestod där i, att löjtnant A., som chef på ett turkiskt krigsfartyg under en expedition, då han öfverraskades af en rysk eskader, i stället för att gifva sig inlät sig i strid med den i styrka vida öfverlägsne fienden. Hans fartyg sköts därvid i brand och själf måste han, omhvärd af lågorna, till sist kasta sig i vattnet. Löjtnant A., som genom simning räddade sig i land innehar utom den nu mottagna utmärkelsen äfven tyska järnkorset af andra klass.

Efter fotografi

Klick: Bengt Sjöström

O. MATHISEN, den norske världsmästaren i hastighetslöpning å skridsko har lämnat täflingsbanan för alltid.

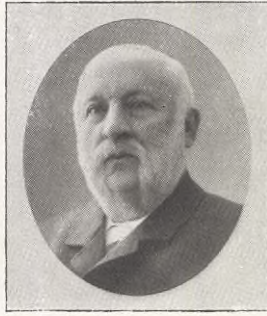
Världsmästaren i hastighetslöpning på skridsko norrmanen O. Mathisen som nu lämnar täflingsbanan, mötte för sista gången fram vid de internationella skridskotäflingar, som den 22-23 januari anordnats på Stadion i Kristiania, och segrade därvid i tre af de fyra loppen, en värdig avslutning på en lång och ärorik idrottsbana. Mathisens tider voro: på 500 meter 44.9 sek. på 1,500 m. 2 min. 19.9 sek. och på 5,000 m. där nytt världsrekord sattes, 8 min. 36.3 sek.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

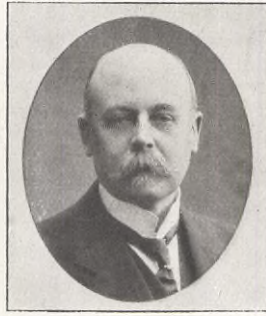
* Data å nästa sida.

C. L. SCHÅNBERG.
F. d. Hofrättsråd. — Jönköping.
85 år 3 Febr.*

M. K. LÖWEGREN
F. d. Professor. — Lund.
80 år 5 Febr.*

H. A. WAHLSTRÖM.
Stadsläkare. — Lindsberg
55 år 27 Jan.

K. HAIJ.
V. Häradshövding. — Venersborg. — 50 år 21 Jan.*

J. RÖST.
Grosshandlande. — Sundsvall.
80 år 25 Jan.*

P. A. FORSSMAN.
Disponent. — Roma.
55 år 8 Febr.*

P. ANDERSON.
Fabriksläkare. — Arvika.
55 år 3 Febr.*

C. J. STRÖMBERG
Försäkringsdirektör. — Stockholm. — 50 år 8 Febr.*

F. T. PETERSSON.
Kommissionslandmätare. — Sala.
75 år 28 Jan.

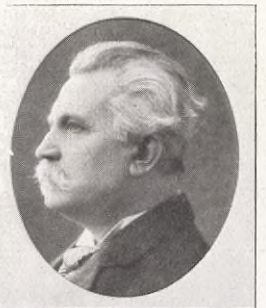
F. A. SKJÖLDEBRAND.
Brukspatron. — Kroksta, Seffe.
65 år 5 Febr.*

S. D. A. HERMELIN.
Friherre. Öfverste. — Stockholm.
60 år 8 Febr.*

C. G. L. REUTERSVÄRD.
Fängelsedirektör. — Stockholm.
50 år 4 Febr.*

E. G. LUNDQVIST.
Författare. — Stockholm.
65 år 3 Febr.*

G. T. MEYERSON.
Fröken. Skriftställarinna. — Stockholm. — 50 år 1 Febr.*

J. C. H. VON BAHR.
Fröken. — Göteborg.
50 år 28 Jan.*

K. V. E. STENHAMMAR.
Kompositör. Divigent. Göteborg.
45 år 7 Febr.*

* Data här nedan.

G. NILSSON.
Ingenjör. — Forsheda.
50 år 15 Jan.*

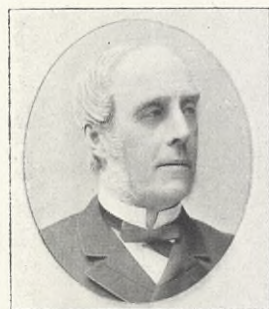
W. SÖDERSTRÖM.
Dir. f. Keros fabr. i Södertelje.
Stockholm. — 50 år 6 Febr.

E. LINDVALL
Grosshandl. Stadsfullm. —
Upsala. — 50 år 3 Febr.

C. A. NILSSON.
Handlande. Stadsfullmäktig.
Forshälla. — 50 år 20 Jan.

C. F. SVEDELIUS +
F. d. Justitieråd. — Stockholm.
F. 28 + 17 J. n.*

E. H. G. BOHEMAN +.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
F. 36. + 26 Jan.*

A. F. HINDERSON +.
Handlande. — Stockholm.
F. 54. + 20 Jan.*

C. E. BERGMAN +.
Bokhandlare. — Jönköping.
F. 64. + 24 Jan.*

CHRISTER SCHÄNBERG. Stud.-ex. 48, fil. dr. 54, hoifr.-ex. 56, v. hfd. 59, fisk. i G. hoifr. 69, ass där 70, hoifr.-råd 87—01.

MICHAEL (CARL) LÖWEGREN. Stud.-ex. 56, med. dr. ult. 68 doc. i kir. o. oftalmiatrik i Lund 67, läk. v. länsläs. 68, öfverläk. der 01, e. o. professor i oftalm. 83—04.

KNUT HALL. Stud.-ex. 85, hoifr.-ex. 89, v. hfd. 94. Omb. man h. Ensk. banken i Venersborg 06. Utöfvar en betyd. advokatverksamhet sedan 95.

JONAS RÖST. Startade på 60-talet egen affär i Sundsvall; grundade 86 Norrvik o. byggde ängsäg. der hvilken senare försäldes till Sörviks bol. med R. som verkst. dir. och störste aktieäg. På sin tid verkst. dir. i Medelpads folkbank, ordf. i styr. f. Sundsvalls kreditbank. Äfven tidigare stadsfullmäktig; nykterhetsman.

PER FORSSMAN. Stud.-ex. 81, stud. sockerind. i utl. 90, disponent v. Roma sockerfabr. a.-b. sedan 93; led. af styr. f. Klintehamn—Roma jernv.-a.-b. och i styr. f. Ronnehamn—Hemse jernv.-a.-b. Led. af Riksd. F. K. sedan 11.

PER ANDERSON. Disp. f. a.-b. Arvika verkstäder sedan 99 o. Arvika elektr. a.-b.; styr.-led. i Verm. ensk. banks afd.-kontor. Ordf. i stadsfullmäktige i handelskamm. i Verm. Dal o. Bohusl. Landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 09—12. Led. af patentlagstift.-komm. 09.

JULIUS STRÖMBERG. Stud.-ex. 85, tj.-man i Skånes ensk. bank 86—99, direktör f. svenska afd. af danska försäkr.-a.-b. Mundus sistn. år; verkst. dir. i Hifförsäkr.-a.-b. Nordpolen sedan 03. Led. af styr. f. försäkr.-a.-b. Hansa. Led. af Folkbildn.-förb. öfverstyr. samt dess skattmäst. sedan 08. Led. af skolråd.

FREDRIK SKJÖLDEBRAND. Eger egend. Kroksta v. Seffle. Disponent i Hellekis a. b. 77—92, led. af direkt. i segelfartens förbättr. å Venern 73—81, dess v. ordf. o. verkst. dir. sedan 82, led. af Verm. läns hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. sedan 96, ordf. i nötprem.-nmd 93.

SVEN HERMELIN. U.-löjtn. v. Lifreg. drag. 76, maj v. Skån. husreg. 04, öfverstelöjtn. o. öfverstes afsk. 11. På sin tid uppvakt h. hertigarna af Skåne o. Södermanl. samt ord. oif. h. kronprins Gustaf. Först. i Stockh. idrottspark 96—06 o. i Stadion 11—12, kommiss. f. sport- o. turiststut. i Stockholm 07, i Berlin 06. Led. af Krigsvet.-akad.

CARL GUSTAF REUTERSVÄRD. U.-löjtn. v. Kalmar reg. res. 92, löjtn. i armén 1900, bevakn.-befälh. å Svartsjö 94, v. centr.-fäng. å Långholmen 03, direktör v. kronohäktet der 05, dir. v. straffäng. i Stockholm 09.

ERNST LUNDOVIST. Stud.-ex. 69, human. stud. i Upsala 69—77, litt. rådgiv. v. dramat. teatern 81—98, 04, 07. Skrifvit ett stort antal romaner o. teaterstycken samt verkställt ett hertal öfversättu.

GERDA MEYERSON. Sekr. i kvinnoklubben i Stockholm 91—95, stift. af "Hemmen för arbeterskor" i Stockholm, sek. i "Fören. h. för arbeterskor" sedan 98. En af stift. af Centralförb. f. socialt arbete (C. S. A.) sek. der. 03—06, led. af dess styr. Anordnade dess hemarbetsutställn. 07. Styr. led. i Vita Bandets norra fören. sedan 05, i dess centralstyr. sedan 13; styr. led. i Birkgårdens Kindergrästen sedan 13. Led. af pens. nmd. i 14 dist. Stockholm. Utg. skönlitterära arb. o. bidrag i sociala ämnen t. tidningar o. tidskrifter. Har sedan 10 ett fritt sammarhem f. arbeterskor på Vermödn.

JULIA VON BAHR. Stud.-ex. 87. Privatlärarinna 87—91, utomlandsstud. 91—92, lärarinna v. Åhliniska skolan 92—94, i Sofi Almqvists samskola 94—07. Initiativtag. t. Romanäs sanatorium, hvars styr. hon tillhör, samt t. Göteborgs Hemtrefnad. För denna sistn. institution är hon direktör samt tillhör dess styr.

VILHELM STENHAMMAR. Dirigent f. filharmon. sällsk. i Stockholm 97—1900 o. 04—06, kapellmästare v. K. Ope-an 1900—91, dirigent f. orkesterföreningen i Göteborg sedan 07. En af vårt lands ypperste pianister; som tonsättare bekant särskildt genom sina sänger o. pianokompositioner; som operakompositör har han lämnat Tifring o. Bröllopet på Solhaug, båda med framgång uppförda i in- o. utlandet. Äfven vår kammarmusik har han riktat med några verk af betydelse. — Framst. torde dock hans verksamhet böra bedömas såsom orkesterdirigent, inom hvilket för musikurens framåtskridande utomordentligt betydelsefulla område han intager väl den främsta platsen bland samtida svenska orkesterledare. — Vid flere föregående tillfällen ha vi återgivit större o. mindre porträtt jämte biografi.

GUSTAF NILSSON. Afg. fr. Borås tekn. skola 87, anst. v. verkst. o. bruk 87—99. Inneh. firman Gustaf Nilsson i Forsheda, eger ängsäg. der. V. ordf. i kyrko- o. skolråd, led. af komm. nmd. f. v. ordf. i sparb. styr.

CARL SVEDELIUS +. Stud.-ex. 44, jur. kand. 55, v. hfd. 58, adj. led. Sk. hoifr. 59, ass 62, ord. rev.-sekr. 66. Justitieråd 74—93. — Juris hederdoktor i Upsala 93. Kommendör m. st. k. N. O.

ERNST BOHEMAN +. U.-löjtn. v. Sv. art. 56, öfverste o. chef f. Norrl. art. reg. 93, i res. 98, v. krigstj. 04. Led. af krigshoifr. 90—94, samt af Krigsvet. akad. Led. af dir. öfver Södertelje kanal o. slussverksbyggnad sedan 06.

AXEL HINDERSON +. Sedan 77 inneh. af manufakturfirman Axel Hinderson i Stockholm. Ordf. i styr. f. Stockholms manufakturhandl.-fören. skattm. i Sv. allm. handelsfören., led. af öfverstyr. i Stockholms brandförsäkr.-a.-b. för löseg.; led. af kyrkoråd. dir. i Ad. Fr. församt. fattigv.-styr. led. af styr. f. Sabbatsbergs o. Rosenlunds äldersdomhem, en af borgerskap. femtio äldste, led. af borgerskap. bemedl.-komm.

EMIL BERGMAN +. Stud.-ex. 83, öppnade efter bokhand. stud. i in- o. utland egen bokhandel i Jönköping 90, hvilken numera intager en af de främsta platserna inom svensk bokhandelsrörelse. Led. af stadsfullmäktige sedan 96, led. af beredn.-utsk. af helsov. nmd. sjukh. styr. o. arbet. biblioteksfören. Styr. led. i Göteborgsyst. På sin tid led. af styr. f. Sv. sortimentsbokhandl. fören. o. styr. f. Sv. Bokhandl. ömsesid. garanti-fören. Ombud. f. Sv. turistfören. o. f. brandförsäkr.-bol. Svea sedan 95.

**Hrr Fotografier uppmanas att vid insändande af foto
gratier till HVAR 8 DAG tillse, att
firmanamn finnes anbragt på fotografiets baksida. Endast
då angifves firmanamnet.**

SVERIGE PÅ DEN AFSLUTADE UTSTÄLLNINGEN I SAN FRANCISCO.

San Francisco U. S. A. dec. 1915.
 Världsutställningens stora äventyr är lyckligen öfverståndet och vi här ute kunna sola oss i glansen af hvad vårt gamla fosterland under densamma åstadkommit. Det är ställt utom allt tvivel att Sveriges öppträdande under denna världsutställning är den kraftigaste rekläm, som från svensk sida någonsin ägt rum på utländsk botten, och åran af att Sveriges utställning blifvit så uppmärksammat tillkommer naturligtvis i första hand generalkommisariaten, löjtnant *Richard Bernström*.

Född den 17 maj 1875 och son till den framstående industrimannen Johan Bernström, Separators upphofsman och skapare, alltså Richard Bernström studentexamen 1894 och blef tre år senare löjtnant vid Kongl. Norrbottens regte. Intresset för fabriks- och ära 1903 blef han styrelseled. i A.-B. Separator, sex år därefter vice verkst. direktör och 1911 direktör. Dessutom är han styrelseled. i ett stort antal in- och utländska bolag, samt ordi. i styrelserna för de Laval Separator Co och de Laval Steam Turbine Co i New Jersey, U. S. A.

Det myckna arbete, som kommit på Richard Bernströms lott, låter sig knappt specificera. Idén och utrustad med en mindre vanlig energi, högg han vid sitt inträde i Separator in på alla punkter, där det behöfdes och han har sannnerligen inte skytt några ansträngningar när det gäller att främja intresset för denna den svenska exportens förnämsta artikel på den utländska marknaden. Talrika resor i Europa och atlagna världelar vittna om hans levande intresse för den svenska industriens utbredning. Sedan julen 1913 har Richard Bernström ägnat Sveriges deltagande i världsutställningen i San Francisco sin hufvudsakliga

tid, och om det ännu är för tidigt att våga en slutgiltig uppskattning af hvad han sålunda verkat, står det likväl nu redan klart för oss alla häute, att en af grundpelarne för Sveriges stora framgång 1915, varit Richard Bernströms levande intresse för saken, hans fabulösa energi och arbetsidughet, som aldrig lämnat ett tillfälle oförsökt, då det gällt att framhålla Sverige, dess land och folk. Praktiskt utbildad affärsman samt utrustad med organisatorisk talang och betydande arbetsförmåga, hade ju också Richard Bernström de bästa förutsättningar att kunna förvalta det jättearbete, som gifvetvis ett generalkommisariat vid en världsutställning af 1915 års mått omfattade.

De som haft förmånen verka tillsammans med honom detta minnesrika år skola kunna vittna, att han aldrig uppfattat sin maktfullgärande ställning som Sveriges generalkommisarie som en sinekur utan tvärtom under stora personliga och ekonomiska upoffringar tagit densamma med det största alvar och uttåt, lå det gällt Sveriges anseende i utländska makters ögon, har han härdat sin ställning med mycken bestämdhet.

Många synliga bevis har löjtnant Bernström fått att Amerikas svenska tänka högt om honom och den nyligen i det fashionable Palace Hotel hållna afskedsbanketten för honom, vid hvilken härvarande svenska utställningsbestyrrels stora guldmedalj öfverlämnades till honom, var återigen en spontan hyllning åt hans personliga egenskaper, hans kämsvenska natur, stora flärdlöshet och vinnande sätt — egenskaper som vunnit för honom härvarande svenskers hjärtan och förtroende.

Gunnar Wickman.

SAN FRANCISCO UTSTÄLLNINGENS SISTA AFTUN DEN 4 DECEMBER, BESÖKT AF 450.000 MÄNNISKOR.

Foton togs kl. 12 på natten. — Svärkastarne, om tillsammans 7 millioner normalljus, ha sålts till Fysland.

R. BERNSTRÖM, SVERIGES GENERALKOMMISSARIE, h. r. ent-stämmigt, från svensk och amerikansk sida, iöpprats för det atomordenliga sätt på hvilket han fullgjort sitt kröfvaande uppdrag.

Öfverst: MOLDE FÖRE BRANDEN Elden utbröt i den af ett + märkta byggnaden. Mellerst: ETT PARTI AF DEN MEST HÄRJADE DELEN AF STADEN. Nederst: EFTER BRANDEN.

Endast några få dagar efter jättebranden i Bergen drabbades ännu en norsk stad, Molde, af en förhärjande eldsökelse, genom hvilken en betydande del af samhället lades i aska.

Vid 6 tiden på e. m. den 21 jan. utbröt eld i Romsdals Yllevarufabrik, hvilken ligger på östra sidan af Moldeälven

och fördes af den rådande västliga orkanen vidare in öfver staden, där den ena byggnaden efter den andra slukades af det framvältrande eldhafvet. Först vid sextiden påföljande morgon var elden begränsad. Skadan anslås till 2 å 3 mill. kr. Brandens egendomliga uppkomst synes gifva stöd för antagandet, att elden varit anlagd.

INNEHÅLL: Teaterchef Gustaf Collijn (biografi och helsidesporträtt) — Prins Wilhelm. — Engelholms 400-års jubileum. — Märkliga teaterpre-närer i Sthlm. — Bilder till den svenska och utl. dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Efter år . . ." Ber. af Ivan Bjarne.

Ljerttryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.

För Berättelser och Historietter gäller oöilkortlert förbud.